Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Santa Eulàlia de Pardines

Prats de Lluçanès

Ubicació

Comarca:	Lluçanès
Lloc/Adreça:	Sector sud del terme municipal
Emplaçament	A 450 metres per pista forestal de la carretera B-431, punt quilomètric 69'900.

Coordenades:

Latitud:	41.98603
Longitud:	2.02072
UTM Est (X):	418880
UTM Nord (Y):	4648689

Classificació

Número de fitxa	08171-2
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Medieval Modern Barroc Neoclàssic
Segle	XVIII
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BPU
Observacions protecció:	Pla d'Ordenació Urbanística Municipal. Tipus de protecció: Integral
Data aprovació:	dt., 12/06/2018 - 12:00
Número inventari	Sí, IPA. 23346
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Religiós
Titularitat	Privada
Titular:	Bisbat de Vic. c/ Santa Maria, 1. 08500. Vic
Autoria de la fitxa	Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa:	dt., 12/12/2006 - 01:00

Descripció

Santa Eulàlia de Pardines es troba situada al sud de Prats de Lluçanès, sobre un petit altiplà, prop de les masies de la Farinera, Galobardes i Casanova de la Pedregosa. És una antiga parròquia rural construïda amb maçoneria de pedra de grans carreus. Presenta creuer, cimbori octogonal i tres naus, les laterals més baixes que la central, manifestant-se en l'estructura de la façana principal. La façana principal, orientada al sud, d'estil barroc-neoclàssic, presenta els paraments amb estucat blanc. La part central es troba emmarcada per dues lesenes de pedra i coronada per un frontó triangular. La portalada, d'arc de mig punt, està emmarcada amb pedra, i es troba flanquejada per unes pilastres que sostenen un arquitrau motllurat i un frontó triangular, amb unes boles de remat. A sobre hi ha l'escut de Santa Eulàlia, la palma de màrtir i la creu del martiri. Encara més a sobre trobem un òcul envoltat per una motllura de garlanda. En aquesta façana hi trobem inscrita la data de 1794 i a la façana lateral hi veiem la data de 1766, juntament amb una inscripció "fet per Josep Eures". Damunt la façana lateral oest s'aixeca un campanar de base quadrada i arestes bisellades en l'últim tram, coronat amb una balustrada. Enganxada a l'església hi ha la rectoria. Uns 100 metres al sud-est, sobre una zona rocosa, hi ha la creu de terme de Santa Eulàlia de Pardines (descrita en una fitxa individual), i prop del conjunt de Pardines hi passava un camí ral (antigament anomenat strata publica) que es troba empedrat en alguns dels seus trams (també descrit en una fitxa individual).

Observacions:

A uns metres a l'est de l'església hi ha un antic hort tancat amb murs de pedres treballades, regulars, i al seu costat una gran cisterna d'uns 840m³ excavada a la base rocosa i coronada a tot el seu perímetre amb blocs de pedra de grans dimensions 60x60x180 cm. o 60x60x90 cm., susceptible de contenir restes arqueològiques interessants. (LAFUENTE, M.; SALA, R: 2006).

Història

Santa Eulàlia de Pardines es trobava situada dins l'antic terme del castell d'Oristà; tingué des de molt aviat funcions parroquials. Les primeres notícies són de l'any 915, quan unes terres estaven situades al castell d'Oristà, en terme de Santa Eulàlia, al lloc anomenat Pardines. Són varis els documents de compra-venda que es troben el segle X, i gràcies a les afrontacions que en ells es troben es pot saber que la vila de Pardines (actualment desapareguda) i l'església no estaven al mateix indret. L'església es trobava més al nord. L'any 1053 es documenta com a parròquia, mentre que el 1074 es féu una deixa per a renovar el temple, i construir-hi una capella. Per la seva importància li foren unides el 1435, en qualitat de sufragànies, les antigues parròquies de Sant Vicenç de Prats i de Sant Andreu de Llanars, que s'independitzaren el 1787. Del temple o temples primitius no en queda pràcticament res ja que l'any 1790 es col·locà la primera pedra de l'església actual, que fou inaugurada el 1792 (AADD: 1984). Al seu interior hi ha pintures de Ramon Noé i Antoni Cortada.

Bibliografia

AADD, Catalunya Romànica. Osona. Volum II, Enciclopèdia Catalana, S.A, 1984. AADD, Gran Geografia Comarcal de Catalunya. Osona i Ripollès. Enciclopèdia Catalana, S.A, 1993. Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Prats de Lluçanès, Àrea de Coneixement i Recerca, Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya, revisat l'agost de 2006. Inventari de Protecció del Patrimoni Cultural Europeu, realitzat per l'Arxiu Històric d'Urbanisme, Arquitectura i Disseny del Col·legi Oficial d'Arquitectes de Catalunya. PL-7

(Santa Eulàlia de Pardines). LAFUENTE, M.; SALA, R., SOT Prospecció Arqueològica Projecte de recrea i avaluació del Patrimoni Arqueològic del Lluçanès. Consorci del Lluçanès. 2006 (inèdit). MASRAMON, R., El Lluçanès Central. Història de la baronia de Lluçà. Ajuntament de Prats de Lluçanès, 1990. MASRAMON, R., Prats de Lluçanès. Mil anys d'història, Editorial Ramon Masramon i Noguera,1979.